

SUAT KEMAL ANGI

U y k u l u I r m a k

AÇIK OKUMA

AÇIK
OKUMA

© Suat Kemal Angı • Uykulu Irmak
<https://suatkemal.work/>

(1. baskı: Kasım 2000, Hera Şiir Kitaplığı.)

Kapak ve sayfa tasarımı:
Suat Kemal Angı

(2026)

ISBN: 978-625-90775-0-5

Bu kitabın yayın hakları yazarın kendisine aittir. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yolla izinsiz çoğaltılamaz.

Suat Kemal Angı [28 Aralık 1966] ODTÜ Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü bitirdi. Aynı üniversitede uzun süre araştırma görevlisi olarak çalıştı. Ankara'da yaşamakta, çevirmenlik ve editörlük yapmaktadır.

Sevgili/sevdalı okura...

Suat Kemal Angı

UYKULU IRMAK

AÇIK
OKUMA

Fotoğraf: Suat Kemal Angı (1992)

*güneşin yolunu uzatan
ipek elleriyle temiz tutan çilek duyarlığı
aydınlığı kelebekle tartan sevince
hep açık tut akarlarımızı*

Kanatları Düğmeli Kuşlar • 11

Ay Sevgilim Ay Sevgilim Ay

Prelüd • 15

Kör Balık • 16

Sevgili Ay • 17

Zahmetli Kelebek • 18

Cavidan Limon Çiçeğim • 19

Aylak Fantezi • 20

Bir Aşkın Fotoğrafı • 21

En Zor Öpüşlerini Yontmak Heykellerin • 23

Düş Esintisi

Uçuş Serbestisi • 27

İrmak Düşü • 29

Arı Düşü • 30

Güneş Düşü • 31

Ateş Düşü • 32

Kül Düşü • 33

Ekmek Olmadan Tarlaları • 34

Sinema Sinema

Ölü Ozanlar Derneği • 39

Çiçek Adam • 40

Cennetteki Gibi Yeryüzünde De • 41

Piyano • 42

Seni Seviyorum Roza • 44

Dolly Bell'i Hatırlıyor musun • 47

Amadeus • 48

Uykulu Irmak

Doya Doya Ağladım Telesekreterin Memesine • 55

Aklımın Yuvarlandığı Fay Kırığı Arasından Bakmak • 56

Aklımın Yuvalandığı Fay Kırığı Arasında Beklemek • 57

Çatlak Buzun İçindeki Binlerce Kristal Pencereden
Birden Bakmak • 58
Martının Aklına Asılan Deniz • 59
Lazımlıklar Can yeleklerinin Arkasındadır • 60
Leş • 61
“Gözyaşlarıyla Daha Yeni Lekelenmiş Ruhlar”
Bozuyor Kutsanmış Dinginliği • 62
Kullanılmayan Eşya Çabuk Eskir
Kullanılmayan Yüz Kullanılmayan Hayat • 64
Sokak Lambaları Neonlar Ve Ay
Geceleri Acılar Unutulmasın Diye Yanar • 66
Gül/Üşür Toplu İğneli İntiharlara
Karanlık Sevgilimin Şakaklarını Ovar • 68
Belli Ki Tutmamış İrmağın
Gül Ağacından Damarlarınıza Yaptığı Aşı
Gergin Bir Sapan Lastiği Ardına
Saydam Bir Düş Çınlaması • 69

Kanatları Düğmeli Kuşlar

dolgun ve sulu vişneler kandıramaz ki bizi

beyaz saçlı çocuktuk ilk
inceciktik kabuksuz iki dal gibi
kurumaya hevesli olduğumuz için değil
tersine çıplanmamız tazelerdi gömleğimizi

gökyüzü buruştu mu ürkerdi gözlerimizi içen geyikler
yumardık gözlerimizi geyikler dönerdi
onun için de dönerdi

ışığın aklı yanılttığı malum alışkanlık
güzelim alışkanlık

yağmur en çok polenlerin yalnızlıklarını onarır
bunu pervaneler de bilir
çatlaksız bir ayna yalnızlığına ise dokunamaz
bunu da memeleri yeni çıkan o kız

— sevgilim borçluyuz size
içtensizliği kurutan yağmurları emdiniz

evimizin kanını vişnelere bağışlamış toprağına
uzanmış bakıyoruz vişnelere
kuşlar bir şeyler ilikliyor vişnelere
dolgun ve sulu vişneler kandıramaz ki bizi
kuşlar bir şeyler ilikliyor vişnelere
vişne kurtları güneşırı sevişiyor vişnelerle
dolgun ve sulu vişneler kandıramaz ki bizi
kuşlar bir şeyler ilikliyor vişnelere

13 aralık'94 / ankara

Ay Sevgilim Ay Sevgilim Ay

sonra gider deliririz birlikte yalnız gel

Prelüd

(*Pelin'e*)

sıkıldıkça canın kirlendim sanacaksın
bir dere gibi oysa gökyüzüne aldırmadan akacaksın
hem taşları hem bulutları ağırlayacak koynun
— ah zanaatkâr inceliği kuşların

ağrılarla doğuracaksın
ruhun buz gibi suyun içinde
her yanın karanlık önce sonra her yanın çiçek
— ah ıslak yalnızlığı dağların

anladıkça her şeyi bağışlayacaksın
yaşlı bir ağacın da yaprakları için yaşadığını
tek arınmış sonsuzca bir şey açacak sesinde
— ah öpülesi bilgeliği dipteki süngerin

9 eylül'94 / ankara

Kör Balık

eskiden saralıymış kediler
serçe kuşlarını sinekleri tanımış
sedef kakmalı çekmeceye saklanırmış
konyak ve çay fincanları
kadın susar ikisi için de hayaller kurarmış
sustukça o duvardaki çatlağına çekilirmiş
duygunun çöl öğleni akrep

şimdi bir isteksiz dirilik
eski eşyaların ve gözyaşlarının üstünde
toz sanki acı çeken ve yaşayan tek şey
— gene de içten bir uyumsuzluk var
akvaryumdaki kör balığın yüzüşünde

25 haziran'94 / ankara

Sevgili Ay

en iyi kristal bir vazonun içi tanımıyor her şeyi
yaşayıp söyleyemediklerimi
ama hep günün bir flütün içinden üflenmiş saatleri
aklım mı kalbim mi ışıklar içindeki
aklım mı kalbim mi kırıklar içindeki

sen çılgınca yüzmek istiyorsun lacivert denizleri
sularla sarmaş dolaş bir gece kelebeği
ve bulmak ihanetin ışığını yitirdiği derinliği
— ay sevgilim ay sevgilim ay
şimdilik sadece aşk kanattı ikimizi

28 eylül'94 / ankara

Zahmetli Kelebek

işte tam burası
saçların kadar dağınık
en acı çekmiş yeri odanın
burda ayrıcalıklıdır duruşu
bıraktığın boşluğu aydınlatan lambanın
lacivert kırlangıçlarını odaya salar
sanırım naif bir elin boyadığı
— ey çaresizliğimin güvercini
çok uzakta bugün aklımdan güneş

işte tam burda
bir kaplumbağa kabuğunu düşürmüş olsa
ıssız bir meydanın ortasında
aşk gibi ben okyanusun ortasında kırılacak dalga
sonsuz uzaklık duyguları eritip tekrar döken
ne güzel ne iyi ama
gömleğime doluşan yeni şeyler
— yokluğun kalbimde bahar sağanağı
hayatın eski hali zahmetli kelebek

22 temmuz'94 / ankara

Cavidan Limon Çiçeğim

mesajını alamayan yan geldi mehmet abi
demek istediğini kırlangıçça söyledin sen
sinekler ama yırtamadılar ki jelâtinlerini

ay bir gece şuramızda sızıp kaldıydı
aydınlık maviye bulaştı gömleğinin yakası
sonra sen hep gümüş sayıkladın
bir baktık gençliğimiz geçmiş
kala kala bir tek çocukluğumuz kaldı

biz gene de paşa terbiyesiyle büyümüşüz sokakta
eh tabi bir miktar piç olunacaktı
— cavidan limon çiçeğim
elbet kedi tüyünden yorganımız da olacak

13 nisan'94 / ankara

Aylak Fantezi

ah Ŗu orospu yanı teyzenin hep aynı saatte
perukasını pudralar istanbul kaldırır denize
pervane balığı perişan dalar dibe

teyzenin teni yalnızlık kokar vapur düdüğü pul zankı
bilen bilir en coşkun nehirler akmış içinden
martılar kaygısızca haliçin damarlarını emerken
korsanlar uzak siyah denize bakıp iç çeker

— durup mutlulukla osuranları sever
işe giderken caddede güneşe karşı

3 eylül'94 / ankara

Bir Aşkın Fotoğrafı

aşkıma yeni bir kadraj gerekli cavidan
kucagında yeni doğmuş bukalemunlar
bir kaşın dışında yüzünün filan
sıkıldım sepya tonlu kavgalarımızdan
sana kalsa mümkün değil diyeceksin
bıraksam sabah akşam kuş yiyeceksin

o kadar şişirme diyaframını cavidan
tespit banyolu bakışın bazen öyle ablak
sanki sensin evrenin merkezi de
bu kadar flu yaşamak aşka zarar
anlıyorum az bir anlam derinliği yetiyor sana
hem gerçekler çirkin hem kanlı biraz
sevişirken ama gözlerin iki susam taneciği
bak buna lafım yok hem hiç yok
iyi biliyorsun karanlık odalarda nasıl artar
düş derinliği

ıkar at řu mikrop miyop gözlükleri
pudra geç kuyruğuna atının z yanaklarını
düştü bak iyice kontrastı hayatın
lütfen daha çok pozlanmak istiyorum tarafınızdan

4 ekim '94 / ankara

En Zor Öpüşlerini Yontmak Heykellerin

sonra gider deliririz birlikte yalnız gel
karanlıkta kır bahçelerinde boşlukta
acelemiz yok bu güzel bekleriz
bir bulut gelir göğsünde elma olur
bir tay içinden geçer deliren karanfilin
saçların sararır mutluluk olur

en zor öpüşlerini yontmak heykellerin
bu soğuk bu beton binalara karşı
bu kâğıt paralara naylon adamlara karşı
gidip şimdi bira içelim sokaklarda
ülkeler arayalım sevişelim
sıcak büyük lambanın altında
titreyen camilere titreyen okullara karşı
üşüyen kışlalara üşüyen bankalara karşı

sonra gider deliririz birlikte
acelemiz yok bu güzel bekleriz

22 mayıs'94 / ankara

Düş Esintisi

*iki ateş böceğini söndürüp aynada
kalkar giderdim*

Uçuş Serbestisi

ben uzanınca göğsüne
seni boyar boydan boya kumsal
bu bir düşkü denizin güncesinde

her şey olağandır her zamanki gibidir
düşlerin büyüğü yoktur küçüğü de
dünyada gidilecek yer vardır
yaşanacak yer vardır
çok başka biriyle
çok başka şeyler

ben bir düşkü gibi uzanınca denizin güncesine
bu yorgunluk kayaların kirpiklerinde
büyüyünce korsan olamamış çocuk bağırır

dünyada gidilecek yer vardır
yaşanacak yer de
çok başka bir yer yoktur
çok başka biri de
çok başka şeyler de

yırtıcı kuşlar kibar kuşlar
maymunlar balıklar sürüngenler
hepiniz uçuş serbestisi tanıyın kendinize

30 eylül'94 / ankara

Irmak Düşü

gece ırmağın kıyısına geldik atımla
üşüyorum çok sarıldım atıma
uzakta ışıklarına bakıyoruz manhattanın
uzaktan bakınca ışıklar da düşler gibi pır pır
dalmışız bir ara otların üstünde
derken sabahlara kadar sevilmiş bir kadın oluverdi ırmak
gövdesi bütün gelincik cinayeti
açmadan daha ipeksi ağzını
kolları sordu bize adresini bir sokak martının
kolları öyle uzun öyle beyazdı ki
ne işe yarardı karardığını söylemek kadına martılarının

gün ıştırken
yüzünü atım içmiş koca kentin kalkıyoruz
içimizde ağlatılmış su sesi
ırmağın cebinde çakıl taşları
ay sahtekârım ay bulanık merakım

30 eylül'94 / Ankara

Arı Düşü

ilâhi bir uğultuya açtım gözlerimi
gün ağarmamıştı daha
pencereden baktım
kılıçla kesilmiş bir ırmak gibiydi sabah
en zengin kapıdan girdim saraya
buz gibi suya sokup çıkardım kafamı
susmadı deliren orkestra
ellerimle takip ettim
kelebek kanatlarının ve fil dişlerinin ruhunu
gele gele ağaçlıklı bir tepeye geldim
en yukarıda ağaçların çevrelediği düzlükte
arıları bölüşüyordu çiçekler

30 eylül'94 / ankara

Güneş Düşü

yağmura sunmak için öğleyi biraz geçmişti
kiremitlerde bozulmamış damlalar vardı hâlâ
bir ateş yaktım ıslak yaprakları
bulut kabuklarını dizip saatimin etrafına
küstah tanıklığını çürütmeliydim zamanın

en çok kime göre ki hayat
dağılan karanfili bir araya getiren mıknatısa göreyse
iyi
kuş yemi kahkahalara bölünecek birazdan bedenim

kâğıt ağaçlarının altından geçti homeros dilli güneş
çok cömertti
serçe kuşlarına çırpıtı dallardaki kırıntıyı
yağmur birikintisinde epriyen kırgın ışıltıyı
tacir kılıkli karıncalara

kilisenin çanına on beş kere vurdu güneş

30 eylül'94 / ankara

Ateş Düşü

istanbulda galatada bir kadın vardı
bir ortanca olurdum ona dokununca
eski yalnızlığım yoksullaşırdı
tıpkı ateşten kopan yalımın sönmesi gibi boşlukta
en son taze bir yalnızlık bulurdum
o olağanüstü çokluktan
iki ateş böceğini söndürüp aynada kalkar giderdim

bozkırda ateşin başına toplanmış kafaları çekiyoruz
güz ışığı atım ve ben
herkes bir şey için bakar ya ateşe
biz gözlerimizdeki ırmak taşmasın diye

19 ekim'94 / ankara

Kül Düşü

bir tutam kuş külü buldum
dişlerinden belliydi
çılgılığın belliydi
kokusundan belliydi ki
bir çalgının ay teline serilmişti

gömleğimi açtım
özenle üfledim kuşu
tek zerresini ziyan etmedim mi
saçma tabii ki
koynumda kuşlar yağmura çıktım
içimde seviştiğim eksiklik duygusu
sanki soğuk bira içmişim doyaya
gökyüzü yağmurla biraz sallanıyor
gökyüzünü bulan kuşları çok seven biri olmalı
yağmuru bulansa külün acısını bilen
ya ateşi

— teke teke sakalın ah madımak
teke teke sakalın ay madımak

23 ekim'94 / ankara

Ekmek Olmadan Tarlaları

düş biterse başlar gerçek acı demişti simyacı
kararır aşkın hayatla oyun arasına gerili gümüş ipliği
bak daha dokunulmadık yanlarınız var birbirinizde

daha hiç dokunulmadık yanlarımız var birbirimizde

işte kadının yatıyor kollarımın arasında
birazdan uyku böcekleri terk edecek gömleğini
evin ılık loş bir köşesine çekilip incinecekler
bilseniz böcekler ne çok faydalıdır aşkın gezegeninde
hadi diyecek kadını
gerinecek akşam sefasının tersine
kollarına salıncaklar kuran kuşlar düşecek
evin ılık loş bir köşesine çekilip incinecek böcekler
kaçmaz sabahın bu ilk ışıkları
gidip tarlaları yakalım
ekmek olmadan yakalım tarlaları
bölüşülmeden yakalım tarlaları

ah ben onun sarsak yanlarında tay
ah ben onun parlak yanlarında kör

18 ekim'94 / ankara

Sinema Sinema

sevişirken geyikleri düşünsün annem

Ölü Ozanlar Derneği

güvenli bir kayalığa yapışmış
uysal midyelerin
çingıraklı yılan girdi düşlerine
dedi ki
en tatlı zehirden daha tatlıdır
bilincin zehri
dip sularından denizin savruldu yedi tanesi
dikenli dalgaların ağlaştığı kumsala

— kabuğuna inancı sığmayan yedi midye
kendini açtı kimsesizliđe

14 eylöl'93 / ankara

Çiçek Adam

sevişirken buğulansa camlar
taş ve bir beyaz zambak
ah tuhaf yaz ikindileri
güneşin inceliğe duyduğu şefkat
mutluluk verici

— annesi gül ıslatır hayalhanesine hâlâ
bir taş da olağanüstüdür yalnızlığının yastığında

28 ağustos'94 / ankara

Cennetteki Gibi Yeryüzünde De

sevgisiz kabaaran deniz
mızraklar yonttu kayalara
ve rüzgârın iştahlı ağzıyla bile di onları
kentin batı kıyısında
her gün yüzlerce bilge cenin
direnir kaosun düzmece yasasına
beyaz bulutlar patlar mızrakların ucunda

— sevişirken geyikleri düşünsün annem
o zaman aferin sihirli yalnızlığıma

1 temmuz'94 / ankara

Piyano

Side'ye

düşündükçe ıslanıyordu sesi
bu ama ne zamandı
hiç konuşmuyordu ki
sonunda yetişkin bir gelinciğin
rüzgârdan sakladığı mi sesini aldı
tenine sürdü onu
bir pamuğun en gün görmüş halini andıran boynuna
omuzlarına yumuşacık karnına
bileklerindeki su kabarcıklarına
avcunda birkaç kez gezdirdi ince mi sesini
memelerine sonra bacaklarına değdirdi
teni tutkuyla benimsedi mi sesinin ıslak beyazını

bu ama ne zamandı
içine uzanan usulca sessizliğin çılgın dalgası
kabaran koparan kaynayan
sonra yalnız okşayan gümüş köpükleriyle yanağını
çocukluğunun teneke çağında mı
ah keşke hep okşasaydı
— sessizce kanadı gene de efendice
beyaz gelinciğin ince mi sesi

bir piyanonun tüm siyah tuşlarına birden basıyorum
bir kedinin pembe ağzını öpüyormuş gibi oluyorum
birden ağızma doluyor mavi bir pamuk tarlası
— hayatın işte çılgın çalgısı
kaldırıp yüzümü güneşe bakıyorum

29 aralık '93 / ankara

Seni Seviyorum Rosa

İde'ye

mızıkçı bir mızıkânın içine saklamıştık onu
sanmıştık ki rüzgâr hiç giremez içeri
kedi tüylerini karınca küllerini
birkaç çakıl taşını boş bir kozayı
kurutulmuş iki unutmabeniyi
dokunduğumuz herhangi bir yeri
ve daha bir sürü önemsiz şeyi büyütemez

— karanlığı emer böcek ipek tükürür
çocukluğunu atlar orta yaşlı doğar kelebek

bir buluta dönüyorsun şimdi
bir buluta dönüyorsun
davetsiz hanımefendi bir buluta
bir kemanın tuhaf aksarıyla konuşan ve
konuştukça bir kaplumbağa defterini
göğsüne bastıran
bir gece fotoğrafı gibi değil
vefasız yıldızları çok olan
önemsiz gerçekleri yani
bir tek
bıçağın tadını bilen kırık bir elma anlar seni
böyle tüm kalmaya çalıştıkça dünya
tutkusuz böyle bütün
çatlaksız bir ayna gibi

nedir ki duymaya çalıştığın
hasret kaldığın nedir ki

— *ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

*ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

*ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

23 şubat'94 / ankara

Dolly Bell'i Hatırlıyor musun

ah ruhuma çarpa çarpa sönen dalga
ben yaşarken gelecek misin bir daha
aynı apansız arzuyla

dolly bell'i anımsıyor musun
bir kırık balkan şarkısı
insan tek bir defa ıpılık suda
sevişecek yaşta

29 ocak '95 / ankara

Amadeus

humor

bir çocuktun ilk
ellerin üşürdü
lacivert olur
mavi üşüyünce
serçe kırlangıç olur ya
güneş ay
yalnızlığın deseni
ellediğin yerde
şangırdayan yengeç

koy-ma-fak-çü-ne-den

koy-ma-fak-çü-ne-den

koy-ma-fak-çü-ne-den

yalnız alevi mutlu edebilirsin

koro

su borularının iniltisiyle sıçırıyorum az uykularımdan
ruhumu heceleyen akheronun sesi bu
— suçlusun o kitabın içini çizmekle
kalbini deşeceğiz derin pençelerimizle

offertory

baktım ermiş bir yılan
sokak altı lambasının huzuruna
küpelerim çıkıyor
pireler uçuşurken şehrin kışında

nasıl bir ölümdür
topyekün hazmedilmek
ve soğuklar doyunca
farenin midesinde
sabahki serçe
serçenin çiğnediği evliya otu
evliya otunun yüzünde
ölü tenlerin ağarttığı kundaktan
baharın taşırdığı sevecen öfke

ah kurdun kuzuya duymadığı merhamet
arının çiçeğe
hayal gücümün biletçisi büyücüye

infilâk

dayadı kanlı dudaklarını ağızıma
ağzında ırmağın çamurlu rüzgârı
söndürdü kristal kahkahamı

tanrının gözünde herkes bir midye
hafızası tutuşur yağmur yaralayınca
şangırdayan yengeç
kireç
lütfen söndür acılarını

15 Mart'95 / ankara

Uykulu Irmak

delilik okşar ırmağın yosunlarını

Doya Doya Ağladım Telesekreterin Memesine

fundalıkta öpüşen iki iri göz gördüm kılı
beni tanıdı sandım da korktum
anladım bakır teller kirletiyor
gırtlığı kalbe bağlayan çalgıları

3 Şubat'95 / ankara

Aklımın Yuvarlandığı
Fay Kırığı Arasından Bakmak

denizin üstünden gidiyordu tren
tavuskuşu lokomotifi
birazcık güneydin
göğsün uçacak gerinmekten

9 Şubat'95 / ankara

Aklımın Yuvalandığı Fay Kırığı Arasında Beklemek

gene yosunlu kazağını giymişsin
kurbağalı denizgölünün
gökkuşağından bereni takmışsın
kıpır kıpır olmalı cebin
hafif sisli aklın
toprağın yağmura düşü gibi olacak
fay kırığının üstünden çekip gidince
sevgili kötü bulut

9 Şubat'95 / ankara

Çatlak Buzun İçindeki
Binlerce Kristal Pencereden
Birden Bakmak

önce hayallerim dondu
aklımdaki yüzün kırıldı
sonra pençelerim dondu
tırnaklarımın içindeki etin
göz çukurlarımdaki güneş
dilimin ucundaki çeşme
kurtlar indi yanıma
zenginledim çok zenginledim

6 Şubat'95 / ankara

Martının Aklına Asılan Deniz

emanetçide unutulmuş yelkenli kadın
gıcırtyla sıçradı tozlu uykusundan
anahtar sesinin rüzgârı dolandı
denize abanan tahtalara
pas tutmuş kilidin ağzını buran çapalara
aklındaki aydınlığı gıkladı kanlı gözleri
buruşturmasın daha deniz entarisini

— öpüşmek için bile aşkı kollardık
dudaklarımızın arasındaki boşluk gamzelendi mi anlardık

6 Şubat'95 / ankara

Lazımlıklar Can yeleklerinin Arkasındadır

karaköye kadar bırakmadı peşini vapurun
kafamla cam arasında çığlık çığlığa yastıklar
gagasını usulca çekti şakağımdaki oyuktan
gidip paylaştı yarısını dümenciyle
ay yabancı serseri kan

9 Şubat'95 / ankara

Leş

gırtlığımın üzerinde geziniyor
kırları özenle yontan kaba ipek
duvarlarımı siyaha boyadı
talaş döktü odamın tabanına
perdelerim kara çuhadan oldu
yağmurları da geçirmiyor çocukluk
dışarda pervasız bahar oldu
terliksinin hayatı hep çamurdaydı ya
korkuyorum dışarı çıkmaya
bakışa bakışa terliyorum
metalin hayatına değmiş kargayla

17 Şubat'95 / ankara

“Gözyaşlarıyla Daha Yeni
Lekelenmiş Ruhlar”
Bozuyor Kutsanmış Dinginliği

gene ben başlıyorum okşamaya
kara geyik etinden geceyi
bütün günahlar bana yazılsın
sen ardımdan tutuyorsun ellerimi
iyi ki böyle
tüysüz ama titreyen ellerimi
derken kazıyoruz eti birlikte
kazıyoruz
bunu hiçbir şeyle karşılaştıramıyorum
öncesi sonrası yok bunun
masum tek bir biçim yok içinde
ölmüş yapraklarını yığdıkça rüzgâr
sokak ızgarasının üstüne
kötü çelik kışkırtıyor güneşin ıslak iplerini
yaprakların üstünde sikişiyor kediler
azdıkça kediler yapraklar kanıyor
güneş kanıyor ve yağmurlar kanıyor
şimşekler kanıyor lağımın içinde

huzur ah huzur
tek bir biçim yok tanıdık içinde

sen duvara sürünmek istiyorsun hep
kollarını bacaklarını çıplak gövdeni
itiyorsun küpüme sırtınla karanlık olan her şeyi
kalkıp perdesiz penceremi açıyorum
bir dolunay aranıyorum anımsatsın geyikli perdeleri

— kirli tarafı yakışır mı odaya diyorsun

— bu yalnızlık hangi tanrının kıskanıyorum bütün aşkları

can çekişen perdenin böğrüne gömülmüş
genç kız avcının yakarışındaki hilâl

13 Şubat'95 / ankara

Kullanılmayan Eşya Çabuk Eskir Kullanılmayan Yüz Kullanılmayan Hayat

cam fanus yüzünden mi
teniniz aşılı öpücüğe
en saydam en eski iki dost
kirpiklerin sarıldığı toz
elmas uçlu ıslak küreciklerin marifeti

güneş biraz yükselince
bozacak nasılsa
patronlar dilenciler polisler
yankesiciler bahçıvanlar pezevenkler
alçak tepelerin ve kırların hayatını
ve yüzler ve öngörüler
eski bir fotoğrafın içinden
karışıp akacak birbirine

iyidir ağlamak
sürmez çünkü sonsuza dek
gözyaşı kırıcıları zamanı gelince
jurnaller kirpiklerinizi kalbinize
çatlatır canınızı
güneşin tokluğu da yardım eder

18 Şubat'95 / ankara

Sokak Lambaları Neonlar Ve Ay Geceleri Acılar Unutulmasın Diye Yanar

çantasında güvercin taşır
kadife kadillak
ve bir dağ
ovada içi kavrulan buluta benzer
arada bir ve en çok geceleri
çıkarıp koyar dağı penceresine
kalbinin üstüne kilitlenip gider
şiiirin tadını bilse de
gökyüzünün olanaklarını göremez
yaslanıp sonra dağın pervazına
doyasıya ağlar
en ucuzundan bir gece bile örtemez
naylon tarak
bıyık makası
tırış fırçası satan
işportacı genç kızın
kıllanan gururunu

işportacı kızların mutsuzluk yaşında oldukları doğrudur
kambur kızların yalnızlık
piyangocu kızların kara sevda yaşında oldukları da

20 Mart'95 / ankara

Gül/Üşür Toplu İğneli İntiharlara Karanlık Sevgilimin Şakaklarını Ovar

bir sinek gözünün akını emiyor
kıllı hortumuyla bir atın
birisi de bebeğinin kundağını çözüyor
parmakları süte batmış bir kedi
kırık kişnemeli

— yoksulluk nedir ki

— güneş bu yaz kavunların elması için gölgeleri seçti

uyandım kovuğuma bakmak için bir daha
bir böceğin çeyiz sandığı yontulacak hamur karanlığa
el değmemiş koyaklar vardır hep arzu kavanozlarında
dalgalar fenersiz dolaşırlar dibinde
dalgalar çarpar ışıktan kirlenmiş ölümlü düşlere
düşler ki boğazlanmış sümbüllerin ipliğiyle

— harikulâde nedir ki

— ateş yakmak ve ölmek için filler dağları seçti

28 Mart'95 / ankara

Belli Ki Tutmamış Irmağın
Gül Ağacından
Damarlarınıza Yaptığı Aşı
Gergin Bir Sapan Lastiği Ardına
Saydam Bir Düş Çınlaması

Sundurmalar ne der?
Sakın söylemesinler kimseye
Bir ahenk
Aramak
bir sevgiliye bedel
— Hande Malgaz

küçükken ne hoştu hayat
sundurmalar ne der
se desin aldırılmazdık
zaten kum yüklü sesini de anlamazdık
kalkıp gölün oraya giderdik
yaban ördekleriyle oynamaya
bağlılık gölün balığa duyduğu kadardı
bağlılık içimizden suyla akardı
suçluluk ördeğin balığa duyduğu kadardı
suçluluk lekesi suyla çıkardı
kaç kez senin yakana sildik sümüğümüzü
hınzır ördeklerin iyi huylu kibar tanrısı
kamu köpeklerini salmamıştı üstümüze daha

ne çok kırıp dökmüş sizi
yeşertmiş alnınızdaki samimi çölü
güzelim çölü
marjinal hazlar
tabu deviren arkadaşlar
ve uzaktan bakılınca
ortalama acılar
geniş yelpazeli davranışlar

opak bir dehlizden geçiyorsunuz diyelim
gökyüzü gölü taşıyor
karıncalar gülü
bütün dinler tüm peygamberler sizi
yüzünüzde paslı bir giyotinin kirli kılıfı

hanginiz sahiden
derinliğine inmiş
sessizliğini dinlemiş
coşkusundan usanmış o şair kız gibi
güzelim kız çocuk gibi
söyleyin hanginiz yıkanmış
bahara tereddütlü akan pis ırmakta
denizlerin tüm göllerin reddettiği

sundurmalar ne der
miş o zaman
teferruat agam
su damıtırırmiş meğır kumlu sesi
yalnızca teferruat ölüm de yaşam da

delilik okşar ırmağın yosunlarını

18 Şubat'95 / ankara

AÇIK
OKUMA

nedir ki duymaya çalıştığın
hasret kaldığın nedir ki

— *ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

*ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

*ıslandıkça fark edilen bir kasımpatı gibi
fark edilmek istendikçe kaybolan biri yani*

AÇIK OKUMA
suatkemal.work

ISBN 978-625-90775-0-5

